

[Finansministeren]

Efter disse bemærkninger vil jeg i øvrigt sige til hr. Henning Rasmussen, at det afgørende – og det var det, som hr. Henning Rasmussen sluttede af med – er jo, at vi ser udviklingen i den økonomiske politik i en sammenhæng. Det er det afgørende, og det er det, der har præget åbningsdebatten og debatten i går om den første del af forslagene om konkurrenceevneforbedringen og Socialdemokratiets forslag. Jeg håber, det er det, der også kommer til at præge debatten i Finansudvalget i de kommende to måneder. Hvis vi holder os det for øje hele tiden, er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at det også kan lykkes, når vi vender tilbage til næste store debat om finansloven, at få bred enighed om en forsvarlig finanslov.

Hr. Jes Lunde havde en række betragtninger, som jeg vel efterhånden indirekte har besvaret gennem svar til hr. Henning Rasmussen. Jeg var lidt overrasket over, at hr. Jes Lunde kunne sige, at præsentationen af finanslovsforslaget var udtryk for et valgoplæg. Den dag, Det Økonomiske Sekretariats konjunkturvurdering forelå i begyndelsen af oktober, fik vi jo sandheden at vide. Hvor er forskellen, hr. Jes Lunde? Lad os se på arbejdsløshedsstallet. Vi arbejder med 265.000 arbejdsløse i finanslovsforslaget, det gør man også i DØS' konjunkturoversigt. Ser man på betalingsbalanceunderskuddet for 1987-88, så varierer det inden for størrelsesordenen 1-2 mia. kr., og jeg går ud fra, at vi kan være enige om – hr. Jes Lunde plejer altid at være saglig – at når man skal skønne over den slags ting, er det svært at sige nøjagtigt, om det er 1 eller 2 mia. kr. mere eller mindre. Men der er fuld overensstemmelse mellem det, der ligger i finanslovsforslaget om hovedtendenserne, og det, der blev forelagt i den nye konjunkturvurdering for oktober, så der var ikke tale om noget specielt valgoplæg; det var bare udtryk for den seriøse fremstilling af forholdene, som de også var dengang.

Diskussionen om, hvorvidt de ekstra udgifter til SU og ekstra udgifter til forsvaret skulle have været med eller ej – ja, det er en spændende diskussion. Tilbage står, at regeringens bud er, at hver gang der kommer nye udgifter, skal der skaffes kompenserende besparelser. Det har vi også sagt her.

Da finanslovsforslaget for 1987 blev præsenteret i august 1986, var karensdagens ophævelse ikke indregnet, og begrundelsen var den

samme, som den er for, at disse to poster ikke er indregnet i år, nemlig at der ikke foreligger lovgivning på området. Men hvis vi ser på 1987, så lykkedes det stadig væk, også da vi fik karensdagens afskaffelse indbygget i finansloven ved dens endelige vedtagelse, at skaffe kompenserende besparelser, og det er i virkeligheden nøjagtigt det samme, der er tale om på nuværende tidspunkt.

Jeg skal så også sige til hr. Jes Lunde, at der ikke er tale om nogen løbsagtighed hos regeringen, som det blev antydnet i forbindelse med, hvordan den statsfinansielle situation videre skal udvikle sig. Der skal, som vi har udtrykt det ved utallige lejligheder, stort set være balance, og det vil sige, at tallet er så tæt på 0 som overhovedet muligt. Det kan svinge lidt op, og det kan svinge lidt ned. I 1986 var der et overskud på 8 mia. kr. Nu i 1987 er vi tæt på balance; det kan svinge lidt op og lidt ned, men vi er tæt på balance, og det håber vi også bliver situationen i 1988. Det er det, skønnene siger.

Det, vi ikke har med i det seneste dagskøn, er anden fase af konkurrenceevneforbedringen, hvor der ikke er taget stilling til, hvad der kan tillades af provenutab i den sammenhæng; det vender vi tilbage til. Men der vil under alle omstændigheder klart ikke være plads til, at vi pludselig skulle kunne få et nyt underskud. Der kan i en kort periode være måske en anelse af underskud, hvis formålet med det er, at det gennem en forbedring af konkurrenceevnen øger den økonomiske vækst og beskæftigelsen i samfundet, for enhver ved, at så vil den manko, der er i et givent år, i løbet af 2-3 år blive udjævnet.

Jeg var meget glad for hr. Bilgrav-Nielsens betragtninger med hensyn til finanspolitikken og den økonomiske politik som helhed. Hr. Bilgrav-Nielsen lagde vægt på, at finanspolitikken fra de senere år blev videreført, hvad angår hovedlinierne. Det er det, som vi i princippet er enige om.

Jeg synes også, det er væsentligt her at få noteret, at Det Radikale Venstre deler regeringens opfattelse af, at der ikke er plads til markante udvidelser af de offentlige udgifter på nuværende tidspunkt. Det takker jeg for, og det synes jeg er væsentligt af hensyn til drøftelserne frem til den endelige vedtagelse af finansloven.

Hr. Behnke lagde meget vægt på, at samarbejdet med arbejdsmarkedets parter ikke blot